

Una demografia desbordada i un entorn degradat és el futur que ens espera si no hi posem remei

Cultura - El Penedès

dimarts, 12 d'octubre de 2010

Amb la ponència "L'encaix del Penedès a la Catalunya del segle XXI" es va donar per tancades dissabte al Vendrell les XXI Jornades del Institut d'Estudis Penedesencs.

Jordi Cuyàs, director del Pla Estratègic del Penedès va ser el ponent, mentre que Jordi Jané, Diputat al Congreso de Diputados per CiU, Fèlix Simón ex-president de la Plataforma per una Vegueria Pròpia i candidat per Solidaritat Catalana i Sixte Moral Diputat al Congreso de Diputados pel PSC van ser els participants amb la taula rodona posterior. Núria Jané, vocal del IEP es va encarregar de moderar l'acte.

Jordi Cuyàs

Jordi Cuyàs va apostar per la descentralització, "Si volem ser eficaços i crear llocs de treball, no podem continuar de manera centralitzada". Hem de partir del model territorial que tenim i de quin volem, Catalunya esta dividida en dues parts, va dir, en el 15% del territori hi viu el 80% de la població, i a la resta el 15%.

Aquest 15% del territori és un rectangle que va de Girona a Tarragona, el Penedès esta al mig situat en un nus de comunicacions, tota l'activitat des de el turisme de qualitat de Sitges fins el Lògis es concentra en aquest espai.

El Penedès es vist com a rentable per la situació i les comunicacions, el que no podem es permetre que ens hi vagin col·locan un gran el que sigui. i si no trenquem aquest model de país sempre hi estarem patint.

Finalment Jordi Cuyàs va apostar per potenciar com a instrument les mancomunitats de municipis, tot ampliant els seus continguts perquè els municipis del Baix Penedès (de províncies diferents)hi puguin participar. Em d'organitzar-nos des de aquí va sentenciar.

Jordi Jané

Va compartir la visió general de Cuyàs pel que fa al rectangle del 15% del territori on tot s'hi col·loca, va reconèixer que era desitjable invertir fora d'aquesta zona, però per això es necessiten ajudes, i la cultura de les

subvencions s'ha acabat, "Hi ha un colapse financer a totes les administracions" va afegir.

També va donar algunes dades de creixement de la població a les comarques penedesenques, al Baix Penedès va afirmar s'ha passat amb 10 anys dels 53.000 h als 100.000. Quan es fan grans infraestructures creix la població, va dir, referint-se a l'autopista Pau Casals. Va donar per fet que seguirà venint més gent sobretot del àrea metropolitana, alertant dels perills de la pèrdua d'identitat comarcal.

Pel que fa al debat de la vegueria penedesenca va explicar, que per superar la divisió provincial ho ha de decidir les Corts generals, mentre no es suprimeixin les diputacions no es podrà crear la vegueria del Penedès. Va donar per bona la mancomunitat, el futur va cap a les mancomunitats. Sobre els municipis de l'Anoia que s'ho oposen a la vegueria va explicar que entre tots tenen menys població que l'Arboç, va afirmar que no s'ha de discutir sobre la capitalitat, ja que els papers avui corren per internet. Va acabar assegurant, que el Penedès té futur, que el Penedès és el cor de catalunya, som el centre del rectangle.

Fèlix Simón

Per la seva part Fèlix Simon va fer un discurs de to sobiranista, va dir que el territori a d'encaixar amb l'entorn, va parlar de la desafecció del Penedès amb Catalunya, i va apostar per treballar de forma col·lectiva des de dintre, hem de lluitar des de dintre cap enfora.

Hem de seguir implicant-nos amb la presa de consciència, potenciant la participació de la gent, la política no pot estar per damunt de la voluntat popular, sabem que les coses importants volen temps, però si assolim la sobirania Nacional, va afirmar, serà més fàcil al no dependre de ningú, i va acabar dient que " No es pot seguir cooperant amb un estat espanyol que ha esdevingut conflictiu", cal apostar per l'encaix del Penedès en una Catalunya independent.

En una nova intervenció final Fèlix Simon també va apel·lar al resultat de les properes eleccions, si hi ha una majoria diferent al actual, referin-se a la creació de la vegueria penedesenca, va remarcar, caldrà veure si hi ha voluntat política.

Sixte Moral

Va dir que calia posar negre sobre blanc sobre la viabilitat de les vegueries, de manera que des de la via dels fets i amb arguments sòlids sigui impossible no avançar cap a la vegueria, i va avantposar la voluntat territorial des de el punt de vista social.

Pel que fa a les mancomunitats va mostrar un cert desacord amb els anteriors intervencions, va dir que aquestes no actuaven en el camp de la política sinó en l'institucional i que creu que aquest paper l'han d'assumir els Consells Comarcals.

Cal ser capaços de fer un discurs que il·lusioni a la ciutadania del territori, va afirmar, ja que parlem de vegueries malgrat la crisi.

També va apuntar a alguns aspectes, com el de definir l'activitat de la vegueria, va assegurar que hi ha una massa crítica suficient, i no es va estar de dir que el pla territorial del Penedès està desencaixat. També va apostar per l'existència d'una universitat, per la diversitat geogràfica i per garantir la viabilitat econòmica de la vegueria

Les Conclusions finals van anar a càrrec de Albert Tubau enginyer i vicepresident de l'IEP, també es va fer un breu resum dels temes que s'havien desenvolupat durant les jornades, donant aquestes per tancades.

